

This is an electronic reprint of the original article. This reprint may differ from the original in pagination and typographic detail.

Please cite the original version: Kaj Ahlsved : Med traditionen som superkraft. Österbottens tidning 13.7.2019 s. 18.

Med traditionen som superkraft

RECENSION. Ett finskt tjejbandsom framför poppigt fräscha låtar på dragspel, kantele och altviolin charmade publiken i Kaustby.

Ett dovt muller antyder att något stort är på gång. Förväntansfull publik kommer springande och dansgolvet vid festivalens huvudscen fylls snabbt. Ovanpå den långa borduntönen kan man urskilja samlingar av kända finska idrottskommentatorers euforiska hyllningsord. En efter en presenteras medlemmarna i Enkel, årets ensemble på Kaustby-festivalen.

Så gick det till när superhjältarna i Enkel, som har traditionen som superkraft, anlände till sin bejublande "XL-konsert" på huvudscenen på onsdagskvällen. När ensemblen gör sin andra konsert för veckan, nu i Café Mondo på torsdagen, introducerar man tillställningen som en skidtävling och de fyra deltagarna och deras fiktiva moderföreningar mot bakgrund av den lite trögstakade polkan "Havuja!" som är Enkels hyllning till skidlöparen Marjo Matikainen.

DEN FINLÄNSKA folkmusikindustrin måler oförtröttligt på och nya kreativa ensembler som har sitt eget förhållningsätt till historien växer ständigt fram och skapar egna brand. En av dessa grupper är kvartetten Enkel som består av Leija Lautamaja (dragspel), Miia Palomäki (dragspel), Maija Pokela (kantele) och Iida Savolainen (altviolin).

De kallar sig själva för ett spelmanstjejbandsom men det här är inte fråga om några "unga" artister. Medlemmarna i Enkel är starka folkmusikproffs, bekanta från många andra sammanhang. Genom sin samlade småknasiga kreativitet men

gedigna respekt för traditionen vill de inspirera andra att vara kreativa på sitt eget sätt.

Ensemblens repertoar består av traditionella låtar, ofta med sydösterbottiskt ursprung, arrangerade för kvartettens röster och instrumentkombination kompletterade med egna poppigt fräscha låtar som gruppen rätt framgångsrikt också har producerat på senaste skivan "We are ENKEL" (2018). Teman som återkommer i låtarna varierar men tangerar ofta romantik, inte sällan med en humoristisk folklig/ vardaglig touch och sparsamt men effektivt koreograferat.

I ENKEL smälter kantele, de 2,5-radiga dragspelen, altviolin och stämsången samman till en oemotståndlig och supertajt svängig helhet med hög mysfaktor. Bland favoriterna kan nämnas lågmälda "Tuu illalla" som är mogen vardagskärlek i musikalisk form där man lyfter fram det romantiska i att koka en kopp kaffe till sin älskade. Även den instrumentala valsen "Iltalypsy" är fin.

Om onsdagens konsert hade XL-mått och episka proportioner var torsdagens av minst storleken M eller L då man även bjöd in vänner på scenen. Tillsammans med en av gruppens inspirationskällor, nyutnämnda mästern Rytva Talvitie, framförde man bland annat låtar från Kalajoki under namnet "From Kalajoki with Love".

Även den danska trion Vesselil gästade scenen i två låtar ("Totia ja sym-

Enkel kallar sig för ett spelmanstjejbandsom, vilket inte innebär att de skulle vara några oerfarna musiker.

FOTO: ARTTO KUORIKOSKI

KONSERT

Enkel
Kaustby folkmusikfestival
Café Mondo, 11.7.2019 kl. 23

patiaa" och "Lempi-ihmiselle) och tillsammans bildade de en riktigt välklingande supergrupp. Den cirka en timme långa konserten avrundades med extranumret "Tömpsy" ("skål"), en gungig och vät historia från Sverigebåten.

Kaj Ahlsved

Den nyutnämnda mästern Rytva Talvitie gjorde Enkel sällskap på scenen under torsdagens konsert i Café Mondo.

FOTO: RISTO SAVOLAINEN

